

Lze také vytknout to, že při prezentaci zjištění, která vychází ze semistrukturovaných interview, není použito přímých citací participantů. Práce by se tak ještě více oživila a přiblížila obsah sdělení čtenáři.

Přes uvedené drobné výhrady je třeba zdůraznit, že se jedná o práci, kterou lze hodnotit pozitivně.

Zvolená problematika představuje aktuální oborové téma. Práce je přehledně členěna a je psána čtivým a přitom odborným jazykem.

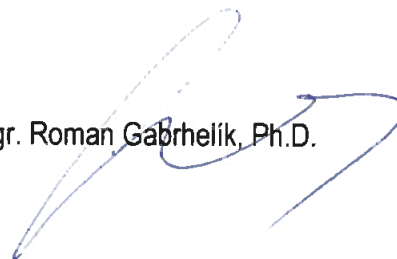
Bodové hodnocení práce:

Kritérium	Bodové ohodnocení
Abstrakt	3
Odůvodnění a rešerše odborné literatury	19
Logika struktury práce	20
Zpracování tématu a interpretace získaných poznatků	22
Odborný a společenský přínos a celková úroveň práce	9

Závěr: Předložená bc. práce prokazuje autorčinu schopnost práce s literaturou, stejně tak zvládnutí základních metodologických postupů v adiktologickém výzkumu. Po zvážení rozsahu práce, kvality zpracování obou částí i prezentace výsledků vlastního výzkumu navrhuji práci připustit k obhajobě s hodnocením: **výborně** nebo **velmi dobře**, podle obhajoby práce.

V Praze, dne 1. 9. 2008

Mgr. Roman Gabrhelík, Ph.D.

Posudek bakalářské práce

Název: NÍZKOPRAHOVÁ ZAŘÍZENÍ PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Autor: Kristýna Valová

Vedoucí práce: Mgr. Roman Gabrhelík, Ph.D.

Předložená bc. práce má celkový rozsah 58 stran textu, v tom je cca 32 stran část teoretická a 25 stran část výzkumná, diskuse a závěr. Seznam použité literatury obsahuje 23 titulů. Po formální stránce je práce na odpovídající úrovni.

Autorka se v teoretické části věnuje vymezením pojmu „nízký práh“, charakteristice nízkoprahových zařízení pro děti a mládež, s představením cílů a cílové skupiny těchto zařízení a nabízených služeb, dále představuje historii nízkoprahových zařízení pro děti a mládež v ČR a jak jsou tyto služby umístěny v širším systému sociálních a adiktologických služeb. Část práce je pak věnována standardům sociálních služeb a nízkoprahových klubů pro děti a mládež. V závěrečné pasáži teoretické části se autorka věnuje představení tří vybrané nízkoprahové programy pro děti a mládež.

Kvalitativně pojatý výzkumu byl zaměřen na srovnávací analýzu tří konkrétních nízkoprahových zařízení pro děti a mládež na území města Prahy. Byly použity metody semistrukturovaného rozhovoru se zástupci jednotlivých programů a analýzy metodických dokumentů zvolených zařízení poskytujících.

Práci lze vytknout např. to, že práci s citačním aparátem autorka v některých pasážích věnovala méně pozornosti, např. v kapitole 7.1, kde uvádí citaci až na konci celé kapitoly, místo u všech pasáží, u kterých vycházela z daných zdrojů.

V kapitole 3 Historie vzniku nízkoprahových zařízení pro děti a mládež v České republice autorka vychází převážně z jednoho pramenu (Čechlovský, J. (2003). *Úvod do sociálních služeb*. In: *Sborník sylabů, pracovních listů a textů Vzdělávacího programu Gabriel. Éthum – mimořádné vydání. Praha: sdružení pro sociální prevenci a sociální pedagogiku „ÉTHUM“*, s. 5 – 15.), který v podstatě parafrázuje. Je škoda, že se autorka nesnažila „posunout“ a obohatit historické mezníky o další fakta.

Autorka se místy dopouští chyby jednostranných a jednoznačných soudů, např. již v první větě v kapitole Úvod, kdy uvádí, že „...Děti a mládež... zaujímají specifickou pozici a úlohu ve společnosti, neboť právě prostřednictvím mladé generace dochází k vývoji hodnotového systému společnosti.“ Hodnotový systém společnosti je přeci vytvářen v rámci společnosti jako celku, tedy nikoli právě (= pouze) prostřednictvím mladé generace.

V práci lze najít drobné překlepy, např. v textu citovaný Čechlovský (2005) je v použité literatuře na konci práce uváděn jako Čechlovský, J. (2003) bez „s“ a s jiným rokem vydání.

Práce by získala na přehlednosti, kdyby byly na konci praktické části práce uvedeny přehledně závěry a odpovědi na výzkumné otázky. Souhrny jsou nicméně uvedeny za každou podkapitolou celé kapitoly 12.